

om belastningsindeks, da han ikke har siddet i Miljøudvalget før og derfor ikke haft mulighed for at høre Miljøstyrelsens gennemgang af, hvorfor man til trods for alle gode intentioner og håb ikke efter årelang indsats har haft held til at fremkomme med et belastningsindeks, og hvorfor det har været umuligt.

Vi vil selvfølgelig meget gerne give det nye Miljø- og Planlægningsudvalg den samme forklaring. Det er ikke ond vilje. Det sagde jeg også, da vi behandlede beslutningsforslaget i sidste samling. Det er alene et spørgsmål om, hvorvidt det er muligt eller ej.

Jeg vil gerne svare på nogle af de konkrete spørgsmål, der har været fremme.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at når – og det er mig, der har truffet den afgørelse – hverken den ene eller anden kan stille spørgsmål til eksperterne, som i øvrigt sagt til hr. Brusgaards oplysning udpeges af ministeren efter indstilling fra de relevante forskningsråd, så hænger det sammen med, at den opgave, som eksperterne skal løse, alene er den faktuelle at vurdere det videnskabelige grundlag, som Miljøstyrelsen baserer sin indstilling på.

Det tager vi stilling til her i Folketingssalen, så det er ikke sådan, at der ikke bliver defineret en opgave. Det bliver vurderet her i Folketingssalen, det fremgår af bemærkningerne, men efterfølgende vil materialet være Miljøstyrelsens indstilling, virksomhedernes svar og Miljøstyrelsens supplerende oplysninger i relation til virksomhedernes indvendinger eller andet, og derfor vil det altså være et godt grundlag.

Jeg må understrege, at eksperterne ikke er en ankeinstans. Det er en vurdering af et fagligt grundlag. Ansvar for, om der skal forbydes, er ministerens, og da skal der foreligge såvel en indstilling fra Miljøstyrelsen, den efterfølgende vurdering fra eksperterne som Bekæmpelsesmiddelrådets indstilling, og ministeren vil først træffe sin afgørelse eller orientere Folketinget om sin afgørelse, så også Folketingets partier har mulighed for at reagere.

Det er os, der har ansvaret. Det er ikke en ny ankemulighed, for laver vi en ny ankemulighed, venner, så er det farvel til forbudet. Så må man gøre, som hr. Brusgaard siger – jeg har jo altid ment, at hr. Brusgaard var den mest ærlige miljøpolitiker på højresiden i dansk politik – vente til alle de andre også gør noget ved problemerne.

Når jeg ikke er enig i den opfattelse, så hænger det bl.a. sammen med det, som flere ordfø-

rere har været inde på, nemlig at vi i Danmark har det enestående fortrin, at vi besidder en uforurennet grundvandsressource. Vi kan åbne for vandhanen og være sikre på, at der kommer rent vand ud, uden at vi skal ofre milliarder af kroner på at få rensat det vand. Og det er en vital interesse, som vi gerne vil bevare i det danske samfund.

Jeg skal endelig omkring retssikkerheden sige: Man er så optaget af den agrokemiske industris retssikkerhed. Jeg havde nær sagt, at det er en ildhu, der var en bedre sag værdig. Men lad det være.

Den stilling, den agrokemiske industri får her, er jo ikke anderledes, end den øvrige del af den kemiske industri, når det drejer sig om f.eks. lægemidler, har. Når det drejer sig om godkendelse af lægemidler, sker der en behandling af sundhedsmyndighederne, og sundhedsmyndighederne træffer en afgørelse, der ikke kan ankes. Der er en forelæggelse for Registreringsnævnet, og hvad ved jeg, men det er en afgørelse, der ikke kan ankes. Der er ikke et lægemiddelankenævnt, hvor man kan trække sagerne ud i årevis. Der er tale om en anden afgørelse.

Må jeg endelig sige, at loven, som den hidtil har været, har virket godt i alle andre henseender. Man har fået gang i revurderingen. Man har fået trukket en lang række midler tilbage fra markedet. Processen kører. Nu skal vi blot have Folketingets hjælp til at få stoppet det hul, som vi ikke kunne forudse, da vi behandlede forslaget i 1994. Vi skal stoppe det hurtigt og effektivt og i fuld overensstemmelse både med de eksperter, der arbejder med disse ting, og med de brugere, som er afhængige af dem, så længe vi driver landbrug på den måde, vi gør her i landet, altså et enigt landbrug.

Jeg tror endda, at det i denne situation er sådan, at opbakningen er bredere for et samlet erhverv, end det var, da vi sidst vedtog lovforslaget. De eneste, der ikke er med, men det kan jo ændre sig under udvalgsbehandlingen, er Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet.

Formanden:

Så er det korte bemærkninger fra hr. Frank Aaen og hr. Aage Brusgaard, og så er vi tilbage i ordførerrækken med hr. Hans Christian Schmidt og fru Eva Møller.